

Łódzki

Dziennik Wojewódzki

Nr 7

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

I. ROZPORZĄDZENIA

	str
Poz. 56. Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 30 marca 1946 r. L. O. A. I. 20/35/46 — o przymusowym tępieniu gryzoniów — myszy polnych.	2
Poz. 57. Rozporządzenie porządkowe Wojewody Łódzkiego z dnia 1. IV. 1946 r. Nr SP. III. - 0-9/46 — o zakazie strzelaniny w czasie Świąt Wielkiej Nocy.	2

II. PIŚMA OKÓLNE

Poz. 58. Pismo Okólne Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 29.III. 1946 r. Nr 00II-6/8/46 o zarządzeniu Ministra Ziemi Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r. o zakazie wywozu mienia ruchomego z Ziemi Odzyskanych.	2
Poz. 59. Pismo Okólne Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 29. III. 1946 r. Nr OA I.-1/7/46 o kosztach postępowania karno-administracyjnego.	5

III. KOMUNIKATY

Poz. 60. Komunikat Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi o regulaminie Funduszu Stypendialnego — „Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi“, utworzonego celem umożliwienia studiów w szkołach wyższych oraz w I i II klasie licealnej niezamożnej młodzieży demokratycznej. — przede wszystkim młodzieży robotniczej i chłopskiej.	7

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY:

56

**ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO**

z dnia 30 marca 1946 r. L. O. A. I. 20/35/46

o przymusowym tępieniu gryzoniów — myszy polnych.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu gryzoniów polnych (Dz. Ust. Nr 47, poz. 303) na wniosek Łódzkiej Izby Rolniczej z dnia 13 marca 1946 r. L. dz. VII. 80/46/16 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Na użytkowników i zarządzających gruntami na terenie całego Województwa Łódzkiego nakładam obowiązek tępienia gryzoniów z rodziny myszowatych, a mianowicie myszy polnych.

§ 2.

Akcja zwalczania myszy polnych winna zostać przeprowadzona w terminie do 1 maja 1946 roku w polach, zabudowaniach gospodarczych, kopcach, piwnicach i sadach.

§ 3.

Zwalczanie myszy winno być przeprowadzone przy pomocy:

- a) zatrutego ziarna oraz
- b) innych środków gospodarczych, jak np. pułapek sprężynowych, rowów chwytnych i t.p.

Zatrute ziarno dostarczą za zwrotem kosztów użytkownikom i zarządzającym gruntami na terenie Województwa Łódzkiego kolumny do zwalczania myszy, utworzone przy Powiatowych Biurach Rolnych.

§ 4

Z chwilą przybycia kolumny do zwalczania myszy do ogólnej gromady, użytkownicy i zarządzający gruntami winni udzielić pomocy przy zakładaniu zatrutego ziarna tak w polach, jak i zabudowaniach gospodarczych, stosować się do wskazówek, udzielonych przez pracowników tejże kolumny oraz pokryć należność za dostarczoną truciznę.

§ 5.

Nadzór nad tępieniem myszy polnych na terenie Województwa Łódzkiego sprawują Powiatowe Biura Rolne.

§ 6.

Niestosowanie się do niniejszego rozporządzenia będzie karane w trybie administracyjnym w myśl postanowień art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. XI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 108, poz. 922) o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. Ust. R. P. Nr. 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. III. 1937 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 131) karą aresztu do 5 miesięcy lub grzywną do 30,000 zł.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

WOJEWODA

(—) Jan Dąb-Kocioł

57

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody Łódzkiego z dnia 1 kwietnia 1946 roku.

Nr. S. P. III-0-9/46.

O zakazie strzelaniny w czasie Świąt Wielkiej Nocy

Na podstawie art. 108 pkt. 2 i art. 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 555 ex 1936) zarządzam co następuje:

§ 1. Zabrania się strzelaniny świątecznej zarówno z broni palnej jak i zapomocą straszków, petard oraz żabek, przyrządzonych z kali chloricum lub innych materiałów wybuchowych.

§ 2. Zabrania się składom aptecznym (drogieriom) i innym sklepom sprzedaży chloranu potasowego (kali chloricum) — sól Bertholeta i wszelkich substancyj, posiadających własności wybuchowe.

Postanowienie powyższe nie dotyczy sprzedaży tych substancyj osobom uprawnionym do ich nabycia na podstawie właściwych przepisów.

Z aptek chloran potasowy i substancje, posiadające wyżej wymienione własności, mogą być wydawane jedynie za receptami lekarzy.

§ 3. Przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do zł 5000—lub karze aresztu do 14 dni albo obu tym karom łącznie, o ile dane wykroczenie nie pociągnie za sobą ostrzejszych skutków, przewidzianych przez inne ustawy. Odpowiedzialność za naruszenie przepisu § 1 przez niepełnoletnich lub niewłasnowolnych ciąży również na rodzicach oraz na osobach sprawujących opiekę.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 14. 4. 1946 r. i obowiązuje na terenie Województwa Łódzkiego do dnia 25. 4. 1946 r.

WOJEWODA,

(—) Jan Dąb-Kocioł

58

PISMO OKÓLNE**URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO**

z dnia 29 marca 1946 r. Nr 00. II.-6/8/46

o zarządzeniu Ministra Ziemi Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziemi Odzyskanych.

Do Ob. Starostów Powiatowych.

Urząd Wojewódzki, zgodnie z zarządzeniem Ministra Administracji Publicznej z dnia 18. III. 1946 r. Nr I. 00. g. 1865 (46 - 61) okólnik

Nr 14, przesyła w odpisie zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22. II. 46 — w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych — do wiadomości z prośbą o wydanie podległym władzom, Urzędowi i organom polecenia mającego na celu powiadomienia ogółu mieszkańców — o treści tegoż.

Za Wojewodę

(—) Mgr J. J a ł o w i e c k i
Nacz. Wydz. Ogólnego

ZARZĄDZENIE

Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r.
w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem
Odzyskanych

L. dz. 3125/620/46

Na podstawie art. 2 lit. c) i d) dekretu z dnia 13. XI. 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wywóz z terenów Ziem Odzyskanych wszelkiego rodzaju mienia ruchomego bez względu na to, czy stanowi ono tzw. mienie opuszczone lub ponemieckie, czy też pochodzi z innego źródła na obszarze Ziem Odzyskanych — jest zabroniony.

§ 2.

Nie wymagają zezwolenia na wywóz następujące przedmioty:

- odzież i bielizna w takiej ilości, że jest niewątpliwie, iż służą do osobistego użytku przewożącego, w związku z podróżą;
- przedmioty, normalnie używane w podróży;
- żywność w ilości, potrzebnej na okres trwania podróży.

Nie mogą być wywożone przedmioty, wymienione w pkt. a) i b), jeżeli jest niewątpliwie, iż przedmioty te stanowią lub stanowią mienie opuszczone lub ponemieckie. Wykazywanie się przy tym rachunkiem lub innym dowodem nabycia nie uprawnia do wywozu.

§ 3.

W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach Minister Ziem Odzyskanych może udzielić zezwolenia na wywóz mienia ruchomego.

§ 4.

Na równi ze zezwoleniem ministra Ziem Odzyskanych ważne są zezwolenia:

- Ministra Przemysłu lub Wojewódzkich delegatów Ministra Przemysłu na Ziemiach Odzyskanych, wyłącznie w odniesieniu do: surowców, półfabrykatów, fabrykatów i narzędzi pracy, objętych przez organy Ministerstwa Przemysłu lub wyprodukowanych przez zakłady tego Ministerstwa, a koniecznych do wywieżenia w ramach ogólnego planu gospodarczego tego Ministerstwa;

b) Ministerstwa Apropowizacji i Handlu, względnie Wojewódzkich Wydziałów Apropowizacji i Handlu w odniesieniu do zboża i jego przetworów (mąka, kasza, płatki itp.);

c) Ministerstwa Lasów w odniesieniu wyłącznie do surowców i wytworów zakładów produkujących tego Ministerstwa (drzewo opałowe, budowlane, deski, wytwory smolarni i terpentyniarni, meble nowowyprodukowane);

d) Ministerstwa Odbudowy wyłącznie w odniesieniu do materiałów budowlanych, wyprodukowanych przez zakłady, podległe temu Ministerstwu (budulec, klepka, papa, stolarszczyzna budowlana, jak ramy okienne, futryny, drzwi);

e) Ministerstwa Oświaty (Biura Ziem Odzyskanych) w odniesieniu do księgozbiorów ponemieckich (książki, rękopisy, mapy, ryciny, nuty);

f) Naczelnych Dyrekcji Monopoli Państwowych w odniesieniu do wytworów;

Monopoli Spirytusowego — surówka, spirytus, wódki, skrzyń, będących opakowaniem i butelek;

Monopoli Tytoniowego — surowiec i gotowe wyroby tytoniowe oraz opakowania;

Monopoli Solnego — sól;

Monopoli Zapalczanego — zapalki i opakowanie;

g) Centralnego Zarządu Przemysłu Poligraficznego w Łodzi do dnia 1 czerwca 1946 r. w odniesieniu do maszyn, aparatów i narzędzi drukarskich; Centralny Zarząd Przemysłu Poligraficznego przesyła odpis każdego wydanego zezwolenia do wiadomości Ministerstwu Ziem Odzyskanych.

Do wydawania zezwoleń powyższych upoważnione są wyłącznie organy, wskazane w p. a) do g). Organy, podległe tym instytucjom, nie są upoważnione do wydawania zezwoleń.

§ 5.

Zezwolenie na wywóz jest ważne tylko w tym wypadku, jeśli wystawione jest w formie „Zezwolenia na wywóz“ według wzoru, załączonego do niniejszego zarządzenia.

§ 6.

Do przeprowadzania kontroli wywozu, upoważnione są organy Milicji Obywatelskiej i Straży Ochrony Kolei.

Rady Narodowe, Związki Zawodowe Międzypartyjne, organizacje polityczne, mają prawo w porozumieniu z miejscowym starostą brać udział w kontroli, przeprowadzanej przez Milicję Obywatelską, jako reprezentanci czynnika społecznego

Kontrola może być przeprowadzana zarówno w punktach wylotowych Ziemi Odzyskanych, jak też na trasach, prowadzących do tych punktów, oraz w poszczególnych miejscowościach, położonych na Ziemiach Odzyskanych.

§ 7.

Zakwestionowane przy kontroli, a wywożone bez zezwolenia ruchomości, podlegają zatrzymaniu i przekazaniu najbliższemu posterunkowi Milicji Obywatelskiej.

O zatrzymaniu ruchomości winien być sporządzony protokół według załączonego niniejszego zarządzenia wzoru. Zatrzymane ruchomości Milicja Obywatelska przekazuje niezwłocznie miejscowemu organowi Urzędu Likwidacyjnego.

Oryginał protokołu pozostaje w aktach Milicji Obywatelskiej, 1 odpis otrzymuje przewoźca, 2-gi zaś przesyła się właściwemu prokuratorowi, jako doniesienie karne.

Zatrzymaniu podlegają przedmioty bez względu na ich wartość. Odnosi się to w szczególności do wszystkich przedmiotów gospodarstwa domowego (sprzęt domowy, naczynia itp.), które powinny być przeznaczone dla potrzeb repatriantów i osadników.

§ 8.

Jeżeli zakwestionowane przedmioty stanowią większą część zawartości pewnego opakowania (walizka, kufer itp.), podlegają zatrzymaniu wraz z opakowaniem, celem uniknięcia zagubienia części zawartości.

§ 9.

Zakwestionowane przedmioty pozostają pod dozorem miejscowego Urzędu Likwidacyjnego i nie mogą być nikomu wydane bez dyspozycji Ministerstwa Ziemi Odzyskanych.

§ 10.

Miejscowy Urząd Likwidacyjny przejmuje zakwestionowane przedmioty możliwie w tym samym dniu od organów Milicji Obywatelskiej i potwierdza ich odbiór oddzielnie dla każdej osoby, której ruchomości zatrzymano.

§ 11.

W przypadku zatrzymania przedmiotów, wywożonych bez zezwolenia i stwierdzenia przy tym, że przewóz ma charakter stałego procederu, spekulacji lub jest dokonywany z wykorzystaniem stanowiska w służbie publicznej, albo też jest wynikiem wstępu do pracy — Milicja Obywatelska sporządza doniesienie do komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

W pozostałych wypadkach wywozu mienia bez zezwolenia — Milicja Obywatelska kieruje sprawę do prokuratora, celem wszczęcia postępowania karnego z art. 29a) dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

§ 12.

Organy Urzędów Likwidacyjnych niezwłocznie zawiadamiają Ministerstwo Ziemi Odzyskanych o przejęciu od organów Milicji Obywatelskiej zakwestionowanych przedmiotów.

W wypadku zatrzymania przedmiotów dużej wartości, jeśli przy tym zachodzi podejrzenie spekulacji — zawiadomienie winno być wysłane telegraficznie.

§ 13.

Wojewodowie są obowiązani do opracowania i przeprowadzania akcji zwalczania wywozu na terenie województwa. W tym zakresie ciąży na Wojewodach obowiązek skoordynowania akcji z Dyrekcjami Kolei, Poczty instytucji transportowych.

§ 14.

Władze administracji ogólnej są bezpośrednio odpowiedzialne za ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia przez organy Milicji Obywatelskiej i Urzędy Likwidacyjne.

§ 15.

Wszelkie wydane dotychczas w sprawie zakazu wywozu, zarządzenia, okólniki i instrukcje — niezależnie od tego, od jakiej władzy pochodziły — uchyla się.

MINISTER

ZIEMI ODZYSKANYCH

(—) Władysław Gomułka
w/z. (—) Dr. Jan Wasilewski
Wiceminister

Pieczęć nagłówka

Warszawa, dn. 1946r.

ZEZWOLENIE NA WYWÓZ NR....

No podstawie art. 2 lit. c) i d) dekretu z dnia 13. XI. 45 r. o zarządzie Ziemi Odzyskanych zezwala się

Ob.
(imię i nazwisko, firma, instytucja)
na wywóz z
(miejscowość na Ziemiach Odzysk.)
do niżej wy-
(miejscowość docelowa)
szczególnionych ruchomości (dokładna specyfikacja)

Przewoźca winien poddać przewożone ruchomości kontroli Milicji Obywatelskiej, wzgl. Straży Ochrony Kolei w

Zezwolenie ważne jest do dnia

Na niniejszym zezwoleniu winna być dokonana adnotacja przez organy kontrolujące, stwierdzające przeprowadzenie kontroli.

Po wykorzystaniu zezwolenia, niniejsze winno być niezwłocznie zwrócone do Ministerstwa Ziem Odzyskanych, Departament Mienia Państwowego.

**Dyrektor Departamentu
Mienia Państwowego**

(—) W. B u k o w s k i

(Pieczęć okrągła Min.
Ziem Odzyskanych)

(Nazwa organu władzy) dnia 1946 r.

PROTOKÓŁ

1)
(imię i nazwisko, funkcja)

2)

3)
(imię i nazwisko, funkcja czynnika społecznego)

W dniu o godz. został
zatrzymany w, przewożąc
bez zezwolenia z terenów Ziem Odzyskanych,

Ob., zamieszkały
w

Po przeprowadzonej kontroli ustalono nielegalny przewóz niżej wymienionych ruchomości:

(dokładne wyszczególnienie ilości i jakości przedm.)

Przewożący w toku przesłuchania oświadczył:

(skąd i dokąd ruchomości są przewożone i w jaki sposób przewożący wszedł w ich posiadanie)

Podpis organu kontrolującego

Podpis przewodniczącego

59

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 29 marca 1946 r. N. O. A. I. - 1/7/46

O kosztach postępowania karno-administracyjnego

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Łódzkiego.

W związku z zapytaniem jednego z Ob. Ob. Starostów Powiatowych czy i w jakiej wysokości należy pobierać od ukaranych kosztą w postępowaniu karno - administracyjnym, Urząd Wojewódzki Łódzki wyjaśnia, że sprawę powyższą reguluje okólnik Nr 2 Wojewody Łódzkiego z dnia 19. III. 1937 r. Nr O. C. II. 1. a/2

o kosztach postępowania karno-administracyjnego, ogłoszony w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 1. IV. 1937 r. pod poz. 106.

Ponieważ nie wszyscy Ob. Ob. Starostowie posiadają zbiory Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego wymieniony okólnik podają Ob. Ob. Starostom w przedruku do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę

(—) Mgr J. J a ł o w i e c k i
Nacz. Wydz. Ogólnego

Przedruk

Poz. 106.

OKÓLNİK NR 2

WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 marca 1937 r. Nr OC. II. 1-a/2
(Łódzki Dz. Woj. Nr 7 ex 1937)

O kosztach postępowania karno-administracyjnego

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych, Pana Starosty Grodzkiego Łódzkiego i do Zarządu Miejskiego w Łodzi.

Pismem okólnym z dnia 24. VI. 1936 roku Nr OC. II. 1/6 wprowadzone zostały nowe schematy do orzecznictwa karno - administracyjnego i egzekucyj w tych sprawach.

Z odnośnych zarządzeń wynika, że nakazy względnie orzeczenia karne winny być ukarany przesyłane pocztą, jako przesyłki urzędowe z naklejonym znaczkiem pocztowym urzędowym wartości 6 gr. — Wartość zatem znaczka pocztowego stanowi wydatek władzy przy stosowaniu postępowania karnego, jako przez stronę zawinionego (art. 105, pkt. 1 r. o p. a. w związku z art. 3 ust. 2 r. o p. k. a.), należy więc na wyrównanie tego wydatku orzekać stale w kosztach postępowania karno-administracyjnego obowiązek zwrotu wartości naklejonych na korespondencje w danej sprawie karno-administracyjnej znaczków pocztowych, a uzyskaną stąd kwotę należy wraz z grzywną lub przy karze aresztu osobno wpłacać do kasy skarbowej na rzecz Skarbu Państwa.

Poza tym w związku z postępowaniem karno-administracyjnym oraz z wykonaniem nakazu czy orzeczenia karnego powstają zawinione przez ukaranego popełnieniem wykroczenia kosztą, które na zasadzie art. 105 p. 1 lit. a), p. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) w związku z art. 3 ustęp drugi rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno - administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365), art. 30. powołanego rozporządzenia o postępowaniu karno - administracyjnym i art. 53 i 54 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342) obciążają ukaranego jako zobowiązanego, a które na podstawie art. 52 rozporządzenia Prezydenta

R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji w brzmieniu art. 5 i rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28. XII. 1934 r. Nr 110, Dz. U. R. P. poz. 976 Starostwo określa za reguły sumarycznie bez wyszczególnienia zobowiązanemu każdej poszczególnej pozycji.

Na koszta te składają się:

- 1) opłata pocztowa za doręczony nakaz karny czy orzeczenie karne (o czym wyżej wspomniano) i za przesyłkę zwrotnego potwierdzenia odbioru,
- 2) cena dołączonego ewentualnie do nakazu czy orzeczenia przekazu na P. K. O.,
- 3) opłata pocztowa za inne styczne doręczenia,
- 4) należność świadków i biegłych,
- 5) koszta oględzin na miejscu,
- 6) koszta sprowadzenia obwinionego,
- 7) koszty sprowadzenia świadków i biegłych,
- 8) koszty przechowania zajętych przedmiotów,
- 9) koszty sprzedaży zajętych przedmiotów,
- 10) koszty utrzymania z powodu tymczasowego przetrzymania w areszcie,
- 11) koszty rozprawy karnej (roki),
- 12) koszty utrzymania w areszcie za każdy dzień kary,
- 13) kara za zwłokę w zapłaceniu grzywny, licząc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia w wysokości 10% miesięcznie od zaległości,
- 14) za doręczenie przez Zarząd gminy wezwania na rozprawę,
- 15) za doręczenie przez Zarząd gminy upomnienia,
- 16) za doręczenie przez Zarząd gminy wezwania wykonawczego,
- 17) odszkodowanie dla gminy przeprowadzającej egzekucję,
- 18) za opłatę manipulacyjną P. K. O. przy wysłaniu grzywny itp.

Ściągnięte koszta aresztu zastępczego czy bezwzględniego, wykonanego w więzieniu sądowym, winny bez żadnej zwłoki być zużyte na opłacenie należności za odnośnego aresztanta administracyjnego.

Rozumie się samo przez się, że ściągniętą w drodze egzekucji przez gminę grzywnę należy — jak to wyżej przytoczono — wpłacić do kasy skarbowej w każdym razie wraz z kosztami postępowania, orzeczonymi przez władzę karzącą z tytułu poniesionego wydatku na portę, nie przesądzając i dalszych jeszcze ewentualnych kosztów postępowania należnych władzy orzekającej.

Do tych dalszych kosztów postępowania należy będą poza kosztami przewidzianymi w art. 30 r. o p. k. a. i art. 105 r. o p. a. w związku z art. 3 r. o p. k. a. w szczególności także koszta roków karno-administracyjnych, jako wynikające z winy strony, dopuszczającej się wykroczenia (art. 105 p. 1, lit. a).

Koszty każdorazowych roków należy z góry prelimitować w wysokości odpowiadającej należności danego urzędnika z tytułu przewidzieć się mających jego kosztów podróży i diet, poczem koszty te na rokach rozkładać należy pomiędzy ukaranych, orzekając o odnośnej kwocie jako o kosztach postępowania karno-administracyjnego indywidualnie i w taki sposób, aby z reguły wysokość kosztów z tego tytułu, nałożonych na jednego ukaranego była odpowiednio dostosowana do wysokości orzeczonej grzywny lub kary aresztu bezwzględniego, przyjmując w tym ostatnim wypadku jako odpowiednik jednego dnia aresztu kwotę 15 zł (analogicznie do równoważnika aresztu zastępczego, określonego w p. 6 instrukcji Ministerstwa w Dzienniku Urzęd. Min. Spr. Wewn. Nr 17 z 1933 roku przy stosowaniu w wyjątkowych wypadkach zgodnie z okólnikiem Wojewody Łódzkiego Nr 17 z dnia 25. 3. 1935 r. Nr O. C. II. 3/2 normy także niższej).

Koszta roków karnych należy ściągać tylko łącznie z egzekucją kary administracyjnej i kwoty odnośne wpłacać do kasy skarbowej na rachunek sum depozytowych Starostwa. Urzędnikowi prowadzącemu roki karne nie wolno bezwarunkowo przyjmować osobiście ani grzywien ani kosztów postępowania, na co szczególną uwagę zwrócić należy.

O kosztach postępowania karno-administracyjnego orzekać należy równocześnie z orzekaniem o karze i to sumarycznie, wliczając w odnośną sumę już także i udział ukaranego w ponoszeniu przypadającej na niego części kosztów roków karnych, co nie przesądza jednak tej okoliczności, że przy zleceniu organowi egzekucyjnemu ściągnięcia kosztów postępowania wymienić należy kwotę, jaką z sumy kosztów postępowania karno-administracyjnego winien wyłączyć z tytułu roków i wpłacić tę kwotę osobno na rachunek sum depozytowych Starostwa.

Przypomina się, że koszta postępowania karno-administracyjnego i przymusowego z tytułu egzekucji orzeczonej kary należy egzekwować łącznie z orzeczoną prawomocnie karą a to zgodnie z art. 30 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365).

Gdyby jednak zaszła wyjątkowo kiedykolwiek potrzeba dodatkowego czy osobnego orzekania o kosztach postępowania karno-administracyjnego i ściągnięcia osobno tych kosztów — winno być wydane formalne orzeczenie, ustalające wysokość i należność tych kosztów, w toku instancji według art. 20 r. o p. p. w admin. z zagrożeniem zastosowania środka egzekucyjnego, przewidzianego w art. 4 lit. b) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342) — mianowicie egzekucji na majątku wraz z ewentualną dalszą karą za zwłokę z art. 53 i odszkodowaniem

na rzecz egzekwującej gminy z art. 54 powołanego wyżej rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji i dalszymi kosztami postępowania egzekucyjnego i to w toku instancyj z motywami.

60

KOMUNIKAT

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W ŁÓDZI

z dnia 20 marca 1946 r.

O regulaminie Funduszu Stypendialnego „Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi“, utworzonego celem umożliwienia studiów w szkołach wyższych oraz w I i II klasie licealnej, niezamożnej młodzieży demokratycznej, przede wszystkim młodzieży robotniczej i chłopskiej.

REGULAMIN
FUNDUSZU STYPENDIALNEGO

§ 1.

Fundusz stypendialny „Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi“ został utworzony celem umożliwienia studiów w szkołach wyższych oraz w I i II klasie licealnej niezamożnej młodzieży demokratycznej, przede wszystkim młodzieży robotniczej i chłopskiej. Przy rozdziale stypendiów uwzględnia się następujące okoliczności:

- postępy w nauce,
- udział kandydata(ki) lub ich najbliższej rodziny w walce z okupantem,
- położenie materialne,
- pracę społeczną.

§ 2.

Stypendium wynosi miesięcznie zł 1.000.— dla studiujących na wyższych uczelniach i zł 500.— dla uczęszczających do liceów i przyznawane jest na 1 rok szkolny. Wypłacane jest z góry co miesiąc przez Wojewódzką Radę Narodową

§ 3.

Akcją stypendialną objęte są wszystkie wyższe uczelnie w mieście Łodzi oraz licea na terenie województwa łódzkiego.

§ 4.

Studenci i uczniowie, odpowiadający wymaganiom § 1, składają podania, życiorysy oraz

zaświadczenia o stanie studiów (rada pedagogiczna lub rektorat uczelni) do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi ul. Ogrodowa 15. Podania winny być zaopiniowane przez Powiatowe Rady Narodowe względnie Miejskie Rady Narodowe miast wydzielonych (Pabianice, Piotrków, Tomaszów Maz. i Zgierz) województwa łódzkiego.

§ 5.

O ostatecznym przydziale stypendium decyduje Prezydium W. R. N. w Łodzi.

§ 6.

Stypendysta traci prawo do przyznanego mu stypendium w razie:

- opuszczenia uczelni,
- zaniedbania się w studiach,
- poprawy warunków materialnych,
- działalności antydemokratycznej,
- wniosku rady, która opiniowała podanie.

O utracie praw stypendysty do przyznanego mu stypendium orzeka Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi.

§ 7.

W czasie pobierania stypendium, stypendysta obowiązany jest przedłożyć Prezydium W. R. N. otrzymane w normalnym toku studiów zaświadczenia o postępach w nauce.

§ 8.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Łodzi

Łódź, dnia 20 marca 1946 r.

A n e k s :

- Tworzy się 80 stypendiów po
zł 10.000.— = zł 800.000.—
i 30 stypendiów po zł 5.000 = zł 150.000.—

zł 950.000.—
- Stypendia będą wypłacane
od 1. 1. 1946 do 30. 6. 1946 r.
od 1. 10. 1946 do 31. 3. 1947 r.

OGŁOSZENIA DROBNE

Perski Zbigniew — Piotrków, Internat B. Chrobrego — unieważnia zagubioną legitymację uczniowską Nr. 189/45, wydaną przez Państwowe Liceum i Gimnazjum im. B. Chrobrego w Piotrkowie Trybunalskim.

3—1

Cyga Antoni, Dziętkowice Nr 30, pow. Wieluń — unieważnia zagubioną książkę rzemieślniczą murarską dowód osobisty, dowód tożsamości konia 6r.93737.

Hadrys Władysław, Dziętkowice, pow. Wieluński — unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia Nr. 93740.

Harciarek Lucjan, os. Pajeczno Praszka, pow. Wieluński — unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. — Częstochowa.

Antosik Wacław, wieś Parma, gm. Dąbkowice, pow. Łowicz — unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Kutno.

Zarząd gm. Lubianków unieważnia zagubione pieczęcie:

- pieczęć owalna metalowa z napisem: „Urząd Gm. Lubianków, pow. Łowicki“, z godłem Państwowym;
- pieczęć okrągła kauczukowa z napisem „Ewidencja Ludności, gmina Lubianków, pow. Łowicki“.

Zaginął dowód osobisty, wydany przez Zarząd gminy w Klukach w 1939 roku, zaświadczenie rejestracyjne i świadectwo rejestracyjne (patent) na imię Jachimka Leona, rocznik 1910, zamieszkałego we wsi Sobki, gminy Kluki, które to dokumenty unieważnia się.

Gunerka Józef, zamieszkały w Opocznie, ul. Staszica 1, unieważnia zagubione zaświadczenie o dokonaniu rejestracji wojskowej, wystawionej przez RKU Kielce.

Zarząd Miejski w Aleksandrowie Łódzkim unieważnia zagubione tymczasowe dowody tożsamości koni Nr. 36511-60/45 i 36558-67/45, wydane Zarządowi Miejskiemu w Aleksandrowie.

Jeżewska Jadwiga unieważnia skradzione dokumenty: bilet tramwajowy, kartki żywnościowe 1 rodzinna, II kategorii, wyrównawczą za miesiąc I, II, III, IV 46 i legitymację służbową, wydaną przez Urząd Wojewódzki Łódzki.

Spółdzielnia Spożywców „Zgoda” w Pszczonowie, pow. łowicki, unieważnia zagubiony próbny Nr. rejestracyjny motocykla Pr. 3755.

Cielińska Genowefa Mastski, pow. Łowicki, unieważnia zagubioną legitymację nauczycielską, wydaną przez Inspektora Szkolnego w Łowiczu. 3—1

Zarząd gminy w Rossoszycy pow. sieradzkiego unieważnia skradzioną pieczęć Zarządu Gminnego Rossoszycy Nr. 1. 3—1

Od Administracji

Administracja Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego, podaje do wiadomości, że prenumerata Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego została podwyższona w stosunku do ceny poszczególnego numeru czasopisma, a to w związku ze wzrostem kosztów nakładu.

Wszelkie za tym wpływy na prenumeratę są uważane jako zaliczkowe wpłaty.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki, Łódź, Ogrodowa 15, tel. 254-50, wewnętrzny 60
Administracja czynna w godz. od 9 — 13.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych wymienionych instytucji. Ceny ogłoszeń: zwyczajne zł 1.— za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej), ogłoszenia trzykrotne po 4 zł za wyraz, cała strona zł 500.